

ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ ДЛЯ МОЛОДІ З ОБМЕЖЕНИМИ ФІЗИЧНИМИ МОЖЛИВОСТЯМИ

Сапичева Анастасія Василівна

Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди
(м. Харків, вул. Артема, 29)

Проаналізовано особливості навчання молоді з обмеженими фізичними можливостями та обґрунтовано значення соціально-педагогічної діяльності в навчально-виховному процесі.

Останнім часом в Україні активізувалася робота, спрямована на адаптацію інвалідів у суспільстві. Найважливішим аспектом цієї адаптації є забезпечення умов для отримання інвалідами освіти і фахової підготовки відповідно до їхніх можливостей.

Питання інтеграції та соціалізації людей з особливими потребами розкриті у працях вітчизняних та зарубіжних дослідників О.В. Безпалько,

Е.В. Жулиної, І.Б. Іванової, А.Й. Капської, В.А. Кудрявцева, Г.М. Лактіонової та ін. Різні аспекти, що стосується освіти людей з особливими потребами, висвітлені в роботах Т.Є. Єжової, О.М. Дікової-Фаворської, О.М. Фудорової, О.І. Ферапонтової та ін..

Аналіз цих робіт показує, що на сьогоднішній день система освіти України почала здійснювати активні дії із забезпечення доступності вищої освіти для молоді з особливими потребами. Водночас у закладах освіти ще не створено достатніх умов для людей з особливими потребами. Основними труднощами для їх створення є недостатнє матеріально-технічне забезпечення, невелика кількість фахівців, що мають досвід роботи з інвалідами, психологічна неготовність викладачів працювати зі студентами-інвалідами. Все це потребує вдосконалення системи роботи соціального педагога з даною категорією студентів у вищому навчальному закладі.

Соціально-педагогічна робота зі студентами з обмеженими фізичними можливостями включає: адаптацію студента до умов функціонування вищого навчального закладу; корекцію відносин між викладацьким складом та студентами з особливими потребами; попередження можливих фізичних, психічних і соціокультурних зіткнень студентів-інвалідів з іншими особами; розвиток студента як неповторної особистості, формування якості творчого професіонала через процес навчання, виховання, соціалізації. Тому соціально-педагогічна робота у вищих навчальних закладах носить адресний характер і має враховувати: сфери життєдіяльності студента; актуальні й найтипівіші соціальні та психологічні проблеми молоді; вік, стать, соціальний статус кожного студента; рівень соціальної активності студента, його ставлення до майбутньої професії та ін.

Таким чином, створення необхідних освітніх умов для реалізації права студентів з обмеженими фізичними можливостями на оволодіння професійним фахом нарівні зі здоровими студентами можливе за умови вдосконалення системи соціально-педагогічної роботи у вищому навчальному закладі.

Література

1. Енциклопедія освіти / Акад. пед. наук України; головний ред. В. Г. Кремень. – К. : Юрінком Інтер, 2008. – 1040 с.
2. Єжова Т. Вища освіта для осіб з порушеннями слуху в Україні: минуле та сучасність / Єжова Т. //Дефектологія. – 2004. – № 3. – С. 53-55.
3. Іванова І. Б. Проблеми соціально-психологічної адаптації інвалідів / Іванова І. Б. // Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції «Інтеграція аномальної людини в сучасній системі соціальних відносин». – К., 1994. – С. 32-34.
4. Міщик Л. І. Інтеграція студентів різної інвалідності в освіту / Міщик Л. І. // Вісник Запорізького національного університету. – 2007. – С. 131-136.

АЛЬТЕРНАТИВНІ ДИТЯЧІ ЦЕНТРИ ПІДГОТОВКИ ДО ШКОЛИ – ВИМОГА СУЧАСНОСТІ

Сейдаметова Олександра Сергіївна

Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К.Д. Ушинського»
65020, вул. Старопортофранківська, 26, м. Одеса, Україна

Обґрунтовано необхідність появи альтернативних дитячих центрів підготовки до школи, розкрито напрями їхньої діяльності.

Період від народження до вступу до школи є, за визнанням фахівців всього світу, віком найбільш стрімкого фізичного і психічного розвитку дитини, первісного формування фізичних і психічних якостей, необхідних людині протягом усього подальшого життя, якостей і властивостей, що роблять її людиною. Особливістю цього періоду, що відрізняє його від інших, подальших етапів розвитку, є те, що він забезпечує саме загальний розвиток, що служить фундаментом для набуття в майбутньому будь-яких спеціальних знань і навичок та засвоєння різних видів діяльності. [1, с 11-23]

Останні роки характеризуються різким скороченням мережі державних дошкільних установ, внаслідок чого не всі діти дошкільного віку можуть потрапити до них. З 2000 року почали розвиватися та альтернативні установи дошкільної освіти (приватні), спрямовані на ранній розвиток спеціальних здібностей дошкільників (центри підготовки до школи, естетичні центри, школи раннього розвитку); інтеграцію виховання здорових дітей і дітей з деякими проблемами фізичного розвитку, створення дошкільних груп, що працюють в умовах двомовності та ін. Такий стан у дошкільній освіті безпосередньо пов'язаний як зі зростаючими запитами батьків, бажаючих підняти загальний рівень розвитку дітей, розкрити в них ті чи інші здібності, підготувати до навчання в школі, так і зі змінами в самій шкільній освіті, в законодавстві України тощо [2,с 25]

У 2010 році МОН України внесло зміни до Закону України «Про дошкільну освіту» в частині забезпечення обов'язкового здобуття дошкільної освіти дітьми п'ятирічного віку. Пунктом 1